

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Pc/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202347
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820202347.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci navrhovateľky/plnoletého dieťaťa: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, B., právne zastúpená: JUDr. Marta Bojo Vevurková, advokátka so sídlom Mieru 312, Námestovo, a odporcu/otca: I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č.L. XX/XXX, Y., v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu L. N., nar. XX.XX.XXXX, sumou 150,- EUR mesačne, a to vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 19.11.2020.

II. Otec je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné vo výške 1730,- EUR za obdobie od 19.11.2020 do vyhlásenia rozsudku. Otcovi sa povoľuje splácať zameškané výživné v splátkach po 50,- EUR, ktoré budú splatné spolu s bežným výživným. Neuhradením čo i len jedinej splátky zameškaného výživného sa stáva splatným celé zameškané výživné. Zánikom vyživovacej povinnosti sa stáva splatným celé zameškané výživné.

III. Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a.

IV. Navrhovateľke sa voči odporcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 19.11.2020 domáhala, aby súd zaviazal jej otca povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 200 EUR mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom podania návrhu. Navrhovateľka si voči odporcovi zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že jej matka nikdy nepodala na súd návrh na úpravu rodičovských práv a povinností. Otec platil výživné sporadicky a nestretával sa s ňou. Začiatkom roka 2020 matka navrhovateľky písomne listom vyzvala otca, aby sa podieľal na výživnom pre navrhovateľku. Otec však naďalej platil výživné nepravidelne a v nedostatočnej výške. Zhruba od podania návrhu na začatie tohto konania otec začal platiť výživné po 50 EUR, niektoré mesiace po 70 EUR. Navrhovateľka je študentkou X. ročníka strednej školy, finančne je odkázaná len na matku, sama si privyrobiť nevie.

3. Otec nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného. Pôvodne ako maximálnu výšku výživného, ktoré by vedel uhrádzať, uvádzal sumu 50 EUR mesačne, neskôr sumu 70 EUR. Doteraz prispieval na výživu navrhovateľky rôznymi finančnými čiastkami podľa jeho finančnej schopnosti a situácie. Od podania návrhu prispieva každý mesiac sumou 50 EUR, niekedy aj 70 EUR. Momentálne sa nachádza v zlej finančnej situácii. Jeho jediný príjem je jeho starobný dôchodok. Zároveň je po operácii oboch bedrových

kíbov, má preto aj zvýšené výdavky na lieky a so splácaním úveru na rekonštrukciu rodinného domu kde býva, pričom táto rekonštrukcia bola vyvolaná potrebami jeho zdravotného stavu.

4. Vo veci rozhodol prvostupňový súd rozsudkom č.k. 12Pc/21/2020-72 zo dňa 13.05.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12Pc/21/2020-93 zo dňa 16.06.2021, ktorými rozsudkami zaviazal otca prispievať na výživu navrhovateľky sumou 130,- EUR mesačne, a to vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 19.11.2020, zaviazal otca zaplatiť zameškané výživné vo výške 627.67 EUR za obdobie od 19.11.2020 do 13.05.2021 a umožnil mu ho splácať v splátkach po 30 EUR mesačne, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol a žiadnemu z účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolaní navrhovateľky a aj odporcu boli uvedené rozsudky prvostupňového súdu uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/47/2021 zo dňa 28.10.2021 zrušené a vec bola prvostupňového súdu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich spis, obsahom listín tvoriacich dedičský spis sp. zn. 7D/138/2010, výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporcu, výsluchom svedkov: C. C. (syn odporcu), T. J. a C. N.L. (matka navrhovateľky) a facebookovým profilom R. Q. V..

6. Podľa § 32 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“):

(1) Účastníci sú povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie.

(2) Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

7. Súd nevykonal ďalšie dokazovanie zisťovaním skutočnosti či R. Q. V. býva v jednej domácnosti s odporcom a ani toho, či otec v lete 2021 niekde brigádnicke pracoval, nakoľko navrhovateľka sa výslovne vyjadrila, že nechce takéto dôkazy vykonávať a zároveň ani nevedela súdu uviesť dôkazné prostriedky ktoré by uvedené skutočnosti mohli dokázať. Súd tiež nevykonal dokazovanie listinami preukazujúcimi výdavky navrhovateľky na kúpu notebooku a tlačiarne, a dôkaznými prostriedkami preukazujúcimi opodstatnenosť užívania liekov a výživových doplnkov ako aj úhrad za ne odporcom, nakoľko napriek tomu, že účastníci boli v predvolaní na pojednávanie vyzvaní na ich predloženie, na pojednávaní dňa 10.03.2022 ich ani na výzvu súdu nepredložili a vyjadrili sa, že ich ani prekladať nebudú. V zmysle § 35 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci. Podľa § 32 ods. 1 CMP sú však účastníci povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie a podľa 32 ods. 2 CMP sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Zvlášť vo výlučne návrhových konaniach je aj na procesnej aktivite strán, aby súdu uľahčovali postup pri zisťovaní skutkového stavu. Súd nemá a ani nemôže mať vedomosť o všetkých skutočnostiach majúcich vplyv na jeho rozhodnutie, nakoľko ide o skutočnosti súkromnej povahy, ktoré sú známe len účastníkom konania. Pokiaľ sa potom odporca vyjadroval v zmysle „všetko čo som povedal je pravda“, „ja nebudem nič dokazovať, dokazujte vy“ znemožnil tak súdu dozvedieť sa prípadné ďalšie rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie prípadu, čo má ten procesný dôsledok, že súd sa o takýchto prípadných skutočnostiach nedozvedel a nemohol ich zohľadniť vo svojom rozhodovaní. Vo vzťahu k navrhovateľke súd poukazuje, že bolo na jej procesnej aktivite, aby preukázala skutočnosti na ktoré poukazoval už odvolací súd, na ktorých preukázanie bola následne prvostupňovým súdom vyzvaná a tiež aby navrhovala dôkazné prostriedky, ktoré by svedčili v jej prospech a o ktorých nemá súd vedomosť. Pokiaľ strany vyslovene nechceli vykonávať dôkazy svedčiace v ich prospech, súd voči nim takéto vykonanie dôkazov nevynucoval.

8. Podľa § 155 CMP, sa konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

9. Podľa § 62 ods. 1,2,4,5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“):

(1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine:

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine:

Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

10. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojho dieťaťa, a to bez ohľadu na to, či s ním žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti, pretože neprestáva ani jeden z rodičov aj naďalej niesť osobnú zodpovednosť za všestranný vývoj svojho dieťaťa, ktoré ešte nie je samé schopné sa živiť a ktoré je teda v plnej miere výživou odkázané na svojich rodičov (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/21/2013)

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci a vec následne právne posúdil: Navrhovateľka je dcérou odporcu. Výživné odporcu voči navrhovateľke nebolo doposiaľ súdom určené. Navrhovateľka študuje v X. ročníku 5-ročného študijného odboru D., L.. Navrhovateľka má tieto výdavky: strava v škole - obedy: 10 EUR/mesiac za 4 dni v mesiaci, cestovné do školy: 40 EUR/mesiac, stužková: 5 EUR/mesiac, telefón: 10 EUR/mesiac, vreckové: 50 EUR/mesiac - z čoho si hradí aj desiatu, obedy (mimo 4 povinných za 10 EUR/mesiac), drogeria v sume 20 EUR/mesiac, ZRPŠ: 10 EUR/rok, pracovné zošity v škole: 30 EUR/rok, školské pomôcky: 100 EUR/rok, zubár 80 EUR/rok, kaderník 50 EUR/rok, školské výlety 20 EUR/rok. Nakoľko má navrhovateľka 4 obedy mesačne zabezpečené v škole a ostatné obedy ako aj desiatu si hradí z vreckového, považoval súd navrhovateľkou uvádzané výdavky na stravu doma v sume 150 EUR/mesačne za nadhodnotenú. Výdavky na stravu by tak mesačne predstavovali cca 200 EUR, čo vzhľadom na ich štruktúru (obedy a desiaty 20 dní do mesiaca sú v sume 50 EUR, a 150 EUR by malo pripadať na 30x raňajky a večere a 8x obed do mesiaca) a aj prihliadnúc k majetkovým pomerom v domácnosti navrhovateľky súd vyhodnotil položku nákladov na stravu doma ako nadhodnotenú a akceptoval ju vo výške 120 EUR/mesiac. Ostatné žalobkyňou uvádzané výšky nákladov považoval súd za opodstatnené a zodpovedajúce veku navrhovateľky a tomu, že študuje. Súd tak akceptoval ako odôvodnené výdavky navrhovateľky vo výške cca 280 EUR/mesačne. Bývanie navrhovateľky a finančné krytie všetkých jej potrieb zabezpečuje jej matka. Otec platí výživné od podania návrhu na začatie tohto konania vo výške 50 EUR/mesiac, niekedy 70 EUR/mesiac a niektoré mesiace nezaplatil. Otec je dôchodca, ktorého príjem pozostáva výlučne zo starobného dôchodku vo výške 630 EUR/mesiac. Zo svedeckých výpovedí nebolo preukázané, že by si otec privyrábal popri dôchodku. Žije v rodinnom dome v Y., ktorý vlastní. V rokoch 2013 a 2015 absolvoval implantácie oboch bedrových kĺbov z dôvodu osteoartrózy bedrových kĺbov. V súvislosti s uvedenou diagnózou tvrdil, že užíva lieky na utlmenie bolesti a výživové doplnky v hodnote 60 EUR/mesiac, uvedené tvrdenie však nepreukázal. Hoci nepredložil o potrebe užívania liekov a výživových doplnkov žiadne potvrdenie, súd vzhľadom k diagnózu považuje ich užívanie za opodstatnené avšak len v rozsahu 30 EUR/mesačne. Z predložených fotografií ako aj facebookového profilu R. Q. V., ktorá je podľa navrhovateľky partnerkou otca, podľa odporcu len jeho kamarátkou zo združenia absitentov, je zrejmé, že odporca nie je svojou diagnózou obmedzený natoľko, aby nemohol viesť plnohodnotný spoločenský život a aktívne chodí na výlety a to aj do horského prostredia. Akceptovateľné sú aj jeho ďalšie výdavky: elektrina + koncesionárske poplatky: 29 EUR/mesiac, telefón: 25 EUR/mesiac, internet: 26 EUR/mesiac, vodné: 3,50 EUR/mesiac, náklady na e: 30 EUR/mesiac. Otec je vlastníkom nehnuteľností: rodinný dom s.č. XXX k.ú. Y. spolu s príslušnými pozemkami ČKN parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a ČKN parc. č. XXX, záhrada o výmere XXX m². V uvedenom rodinnom dome otec býva. Oproti stavu vyobrazenému na fotografiách z 2012 (č.l. 59 a 60) došlo ku kompletnej rekonštrukcii celého domu, na ktorú si otec

zobral úver, pričom celková suma, ktorú je otec povinný splatiť je 11.580,- EUR. Otec však nepreukázal, z akého dôvodu rekonštruoval celú nehnuteľnosť a nielen stavebné úpravy súvisiace s jeho vyššie uvedenou diagnózou. Otec je zároveň spolu s jeho bývalou manželkou spoluvlastníkom pozemkov v k.ú. Y.: CKN parc.č. XXX/X, záhrada o výmere XXX m² a CKN parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvorie o výmere XXX m², ktoré tvoria pozemok pod rodinným domom s. č. XXX k.ú. Y. a jeho príľahlý dvor. Uvedený rodinný dom nie je zapísaný na liste vlastníctva. Ide o rodinný dom postavený v 80-tych rokoch 20. storočia. Na základe právnej domnienky podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka sú uvedené nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve otca a jeho bývalej manželky a otcovi prináleží spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2. Uvedené pozemky a rodinný dom pred jeho dokončením otec prenechal bezodplatne svojej bývalej manželke a synovi. Uvedený spoluvlastnícky podiel na pozemkoch a rodinnom dome s. č. XXX mohol otec odpredať svojej bývalej manželke, resp. synovi, ktorý v uvedenom dome tiež býva a je zárobkovo činný, mohol žiadať nájom alebo inú formu odplaty za užívanie. Uvedené hospodárenie s majetkom, pri súčasnom nedostatku iného príjmu alebo majetku na strane otca, z ktorého by vedel pokryť oprávnené potreby navrhovateľky, súd posúdil ako nevhodné nakladanie s majetkom, ktorého dôsledkom je neschopnosť otca plniť si vyživovaciu povinnosť voči jeho nezaopatrenej dcére. Súd má za to, že pokiaľ by otec mal príjem z uvedeného majetku, nemusel si zobrať úver na rekonštrukciu svojho domu. Výdavky na splácanie úveru preto súd nepovažoval za akceptovateľné a nezohľadňoval ich ako oprávnené výdavky otca. Zároveň bolo zistené, že otec bol potenciálnym dedičom po svojej matke, tá ho však v závete ako dediča neuviedla, čo v dedičskom konaní spočiatku rozporoval, avšak následne závet uznal. Avšak vzhľadom na veľkosť aktív dedičstva by ani prípadný zdedený podiel nemal zásadný vplyv na majetkové pomery otca. Vzhľadom k tomu, že otec tvrdil, že v domácnosti žije sám a sám si zabezpečuje aj všetky životné potreby, ako nedôveryhodné sa javilo to, že otec v konaní nevedel uviesť koľko sú jeho mesačné výdavky na stravu, a aj ceny liekov a výživových doplnkov, ktoré užíva a ktoré si chodí sám kupovať vôbec nepoznal, a ich cenu si zisťoval až na internete. Otec má v súčasnosti jedinú vyživovaciu povinnosť voči nezaopatrenej dcére, a to voči navrhovateľke. Matka navrhovateľky tiež nemá inú vyživovaciu povinnosť, ako tú k navrhovateľke. Matka navrhovateľky pracuje v spoločnosti W. D. D..O..M.. pričom jej čistá mzda je v čistom 700 až 800 EUR mesačne. Okrem toho je poberateľkou vdovského dôchodku 256 EUR/mesiac. Jej náklady spočívajú v splácaní úveru od SLSP vo výške splátky 36,50 EUR/mesiac, ktorý bol použitý na výmenu okien a úveru od Poštovej banky vo výške splátky 95,12 EUR/mesiac, ktorý bol použitý na kompletnú rekonštrukciu izby navrhovateľky. Matka navrhovateľky platí elektrinu 84 EUR/mesiac (po rozpočítaní nedoplatku), vodné a stočné: 18 EUR/mesiac, internet: 12 Eur/mesiac, náklady na kúrenie - uhlie: 74 EUR/mesiac, cesta do práce 48 EUR/mesiac. Podľa jej vyjadrení má zdravotné problémy, jedna strana celá jej trpne, v rukách nič neudrží, odpadáva, musí si dávať lieky proti bolesti. Na chod domácnosti jej nepravidelne prispievajú aj jej ďalšia dcéra a syn. Matka navrhovateľky vlastní 3-izbový byt v B., v ktorom bývajú s navrhovateľkou. Vlastní rozdrobené zdedené pozemky po otcovi a po mame, tiež vlastní podiel 3/4 na rodinnom dome v L. s. č. XXX, ktorý zdedila po rodičoch. Je to 2-izbový dom z prelomu 50-tych a 60-rokov 20. storočia. V dome býva jej syn C., ktorý jej za užívanie domu neplatí, ale udržiava ho v obytnom stave. Zo zistených majetkových pomerov súd zistil, že aj u matky je obdobný prístup ku správe majetku, kedy ani matka nevyužíva všetok svoj majetok efektívne vo svoj prospech a v prospech navrhovateľky, voči ktorej má vyživovaciu povinnosť. Podiely na pozemkoch ako aj rodinnom dome by mohla predať a z výťažku z predaja okrem iného zvýšiť svoju životnú úroveň ako aj životnú úroveň navrhovateľky.

12. Pri posúdení toho akú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke by mala mať jej matka a akú jej otec súd prihliadol na to, že matka zabezpečuje pre navrhovateľku bývanie a aj takouto formou sa podieľa na jej výžive. Súd musel zároveň zohľadniť aj prístup otca, ktorý prioritne uhradí všetky svoje potreby a až následne sa zamýšľa nad tým, či vie zabezpečiť aj výživu pre navrhovateľku, voči ktorej má stále vyživovaciu povinnosť, výsledkom čoho je potom to, že navrhovateľke prispieva na výživu nepravidelne a v nedostatočnej výške. Na strane navrhovateľky súd zohľadnil to, že ide o plnoletú osobu, ktorá napriek tomu, že stále študuje, má už aj sama určitú možnosť si privyrobiť, hoc aj brigádnicke. Vzhľadom k odôvodneným potrebám navrhovateľky, k schopnosti a možnosti otca a k jeho majetkovým pomeroch, súd určil výživné, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. V časti presahujúcej navrhovateľke priznanú výšku výživného súd návrh navrhovateľky zamietol.

14. Vo vzťahu zameškanému výživnému súd zistil, že od podania návrhu na začatie konania otec zaplatil navrhovateľke výživné za mesiace január 2021 až apríl 2021, a to na každý z uvedených mesiacov po 50 EUR. Otec vôbec nezaplatil výživné za alikvotnú časť mesiaca november 2020, celý mesiac december

2020 a mesiac máj 2021. V zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine súd priznal navrhovateľke výživné od podania návrhu. Výšku zmeškaného výživného súd určil ako súčet na jednotlivé mesiace nezaplateného výživného (47,67 EUR + 130 EUR + 80 EUR + 80 EUR + 80 EUR + 80 EUR + 130 EUR = 627,67 EUR). Pri priradení jednotlivých platieb výživného ku konkrétnemu mesiacu za ktorý boli zaplatené, súd vychádzal z toho, že výživné sa platí vopred, t.j. ak bolo zaplatené v nejakom mesiaci, ide o výživné za mesiac nasledujúci. Vzhľadom k tomu, že otec je starobný dôchodca a usporiadanie jeho majetkových pomerov je časovo náročná záležitosť, súd mu umožnil splácať zameškané výživné v splátkach spolu s riadnym výživným.

15. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

16. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 55 CMP. Súd zohľadnil to, že otec až do začatia konania ignoroval svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke a začal jej prispievať na výživné až po podaní návrhu na začatie konania. Zároveň zohľadnil prístup otca, ktorý prioritne uhradí všetky svoje potreby a až následne sa zamýšľa nad tým, či vie zabezpečiť aj svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Z facebookového profilu R. Q. V. bolo zároveň zistené, že jeho spoločenský ako aj voľnočasový život nie jeho problémami s bedrovými kĺbmi a výškou dôchodku obmedzený do takej miery, ako sa to snažil prezentovať súdu. Z uvedených dôvodov mal súd za spravodlivé priznať navrhovateľke čiastočný nárok na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľke vznikli výdavky spojené s právnym zastúpením. Právne zastúpenie považoval v tomto prípade súd za účelné, nakoľko až na základe podania návrhu na začatie konania a následného prebiehajúceho konania začal otec prispievať navrhovateľke na výživné. Prechádzajúce ústne výzvy ani písomná výzva smerovaná voči otcovi uvedený stav neboli spôsobilé dosiahnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.